

RAFAEL ROMERO és professor del Departament de Conservació de les Arts i la Restauració de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona. Actualment, és el (I.P.) Investigador Principal del Grup d'Innovació Docent M.I.M.A. (Memòria i Matèria Artística) GINDO U.B./188 d'aquesta universitat. Dirigeix l'àrea "Laboratori de Tècniques i Materials Pictòrics i Escultòrics" del Grau en Belles Arts i Grau en Conservació-Restauració. Doctor "Cum laude" en Belles Arts Rafael Romero és tutor de Pràcticum 2 i Treball Fi de Màster (TFM) del Màster de Formació de Professorat de la Universitat de Barcelona, a més de professor col·laborador de la Facultat de Formació del Professorat i Educació de la U.A.M. (Universitat Autònoma de Madrid) on imparteix docència convidada en el Màster d'Educació Secundària i Batxillerat en l'especialitat de Dibuix. Rafael Romero és membre del Grup de Recerca en Art i Gestió Cultural de la Universitat de Jaén i professor convidat de la Universitat Nacional de Córdoba (Argentina) i la Universitat de Hangzhou (República Popular de la Xina). Delegat del Rector per a la curadoria de la Sala d'Exposicions de Can llaurador de Teià (Barcelona). Les seves línies de recerca actuals són: Didàctica de l'Educació Visual i Plàstica en Educació Secundària. Memòria i Matèria Artística. Tècniques, Materials i Procediments Pictòrics i Matèria Artística i Sostenibilitat.

RAFAEL ROMERO porta més de trenta anys desenvolupant la seva tasca artística en el camp de la pintura. La seva obra ha estat exposada fins avui en seixanta ocasions de manera individual i més de 150 de manera col·lectiva en institucions públiques i privades nacionals i internacionals. També ha participat en vint fires internacionals d'art contemporani i ha estat guardonat en vint ocasions en diferents premis artístics. Rafael Romero és actualment artista en les galeries: María Nieves Martín (Badajoz), Arbre Bleu d'Essaouira (Marroc), La Cerverina d'Art (Cervera), Ismes de Vilanova i la Geltrú (Barcelona) i "In der Mühle" Schornbach (Alemanya). La seva obra es troba en diferents col·leccions i museus, destacant, entre altres, el Museu d'Art Contemporani Espanyol Marugame Hirai. Marugame. (el Japó). El Museu d'Art Modern de Tarragona. (Tarragona). El Museu del Dibuix Julio Gavín Castillo de Larrés. Larrés (Osca). La Casa Museu de Miguel Hernández. Oriola (Alacant). El Museu del Càntir d'Argentona (Barcelona), La Col·lecció Suñol d'Art Contemporani (Barcelona). El Museu Cortijo Miraflores. Marbella (Màlaga), el Museu de Belles Arts de Cartague-Salambo (Tunísia) el Museu Arxiu Can Caralt de Sant Andreu de Llavaneres (Barcelona), el Museu Espanyol del Gravat. Marbella (Màlaga). El Museu Enric Monjo de Vilassar de Mar (Barcelona). El Museu d'Art Fueguino de Riu Gran (l'Argentina), el Centre D'Art Can Castells de Sant Boi de Llobregat (Barcelona), el Museu d'Història de la Immigració de Catalunya (Sant Adrià de Besòs), el Museu del Mar de les Terres de l'Ebre a Sant Carles de la Ràpita (Tarragona), el Museu de la Pesca de Palamós, els museus Haegumgang i Fantapia de Corea del Sud i els museus Gansi Art Museum, Tagus International Center of Art, Ningbo Art Museum i Tianyi-ge Museum de la República Popular de la Xina.

HORARIS: D'ABRIL A SETEMBRE

De dimarts a dissabte, de 10 a 13 h i de 17 a 20 h
Diumenges i festius, d'11 a 14 h - Dilluns tancat

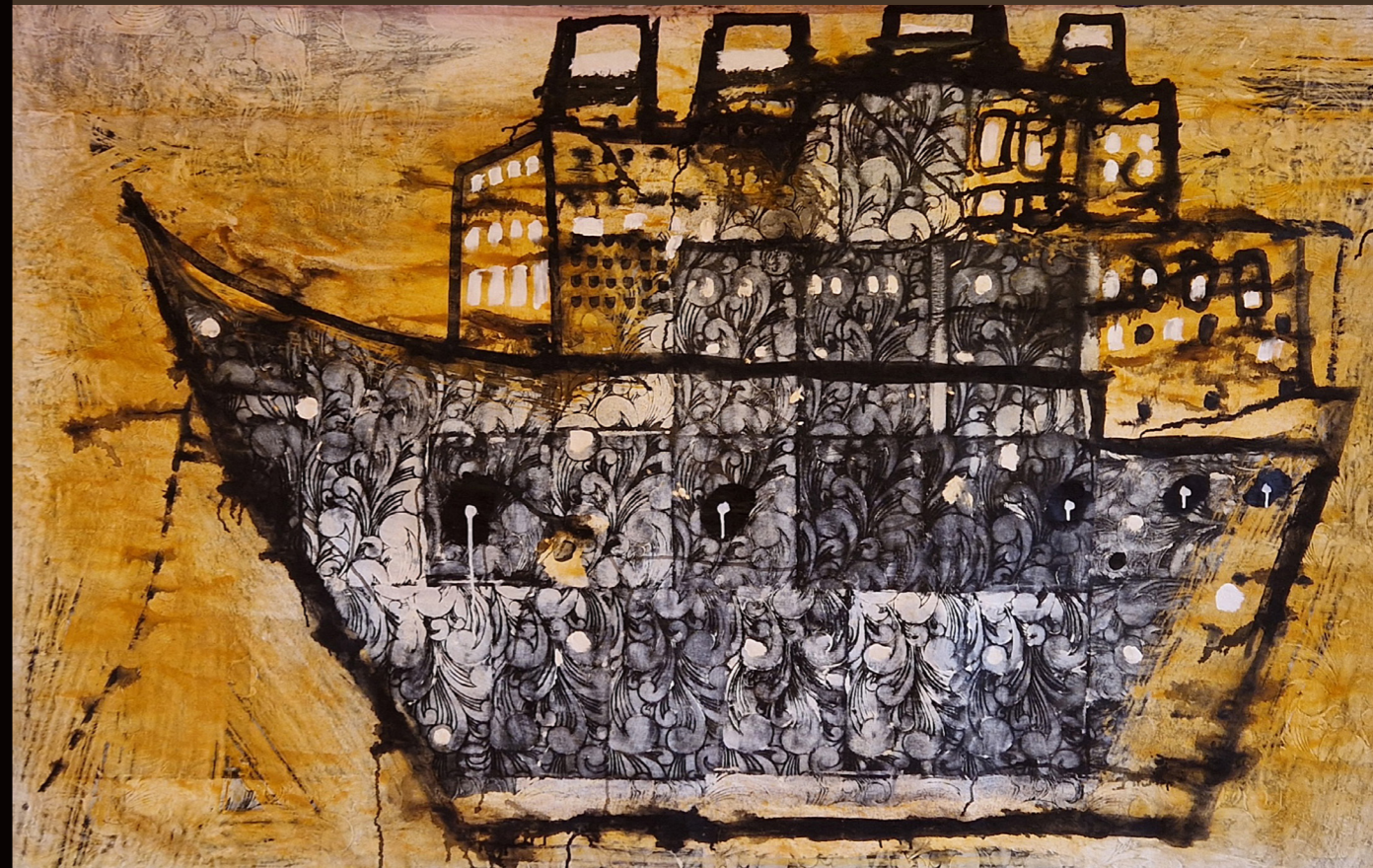
D'OCTUBRE A MARÇ

De dimarts a dissabte, de 10 a 13 h i de 16 a 19 h
Diumenges i festius, d'11 a 14 h - Dilluns tancat

Tel. 977 259 400 - ext. 1122
exposicions@cemapt.cat

Port Tarragona CULTURA

LÍNIA DE FLOTACIÓ

RAFAEL ROMERO

Cuando el hierro flota. When iron floats. Quan le fer flotte. Quando il ferro galleggia. Όταν το σίδηρο επιπλέει. Когда железо плавает. 當鐵浮起來時. عندما يطفو الحديد. जब लोहा तैरता है. 철이 떠오를 때. μέταλλο πλέει. Demir yüzdüğünde. Төмөр хөвөх үед.

TINGLADO 2 del Moll de Costa del Port de Tarragona
Del 29 d'agost al 6 d'octubre de 2024

LÍNIA DE FLOTACIÓ. RAFAEL ROMERO.

Era jo un nen privilegiat a la Barcelona de la meva infància, quan des de la meva casa, allà a la llunyania, apuntant-me a una finestra, veia passar els vaixells amb els seus deixants de fum i el so de les seves sirenes. Després, com el teló que cau en el teatre sentenciant la fi d'una funció, van construir edificis enfront d'aquesta finestra, tapant la meva visió i censurant les meves aspiracions. Vaig deixar llavors de veure aquells animals fantàstics de pavellons diversos i retòriques impossibles. En l'imaginari d'un nen, aquelles misterioses naus de ferro, prodigiosament flotants, que es desplaçaven per l'aigua lenta i majestuosament, eren convertides en éssers d'ontologies diverses capaces de dirigir-me a un món que per mi només existia en els llibres il·lustrats. Quan un privilegi desapareix, cal buscar-lo novament, i així sempre que vaig poder, vaig treure el cap a qualsevol litoral en el qual es produís aquesta estranya fenomenologia dels ferros que suren sota diverses banderes, sabors, olors i músiques subtils. Palimpsestos en definitiva pintats, escrits i reblats des de llengües, dialectes i signes suggeridors que no poden faltar en aquesta obsessiva predisposició d'observar i relatar que tenim els pintors.

Així vaig poder en diferents viatges, translacions emocionals, incloure en la meva agenda fites, instantànies imprescindibles, postals cosides a l'ànima, vaixells que esperen en la Mar de Màrmara el pas del Bòsfor cap a la Mar Negra, uns altres creuant l'Estret de Gibraltar unint dos continents, tal vegada aquests gegants negres i vermells que travessen la Mar Groga amb inscripcions en ciríl·lic o tagal, tant se val, l'important és l'ensomni, escoltar l'ànima. Embriaguesa estètica, diria Stendhal.

Els vaixells recullen en la seva idiosincràsia una narrativa del món i la pertinença de l'home a aquest. Entre un vaixell senegalès carregat de fusta de teca, un costa-riqueny, la dolça mercaderia del qual són pinyes tropicals, i un maltès carregat de naftalina, s'estableixen els límits del món i la complexitat d'aquest. Però en tot cas, i malgrat les grans diferències culturals i lingüístiques, en aquest ferro que flota, hi ha un port de sortida i un altre de destinació.

Navegar, mantenir la línia de flotació.

Rafael Romero
Pintor

